

Defileet i Holtaalen, mellom Yset og Fetten, fandtes besadt og alsa Veien til Roraas sperret for Armeen, maatte derfor gaae til Buehammer Fieldet, hvor endel frøes og sultede ihjel — den øvrige deel af Armeen fandt deres Grav ved Ena Elv, ved et Stæd som kaldes Elleebogen, ikke langt fra Sol Fieldet. Faae Mandskaber kom tilbage til Sverrig, hvoraf endnu den største Deel havde mistet Arme og Ben af Kulden.»

Den svenske Carl XII-litteratur er svært omfattende og rikholdig, og det er interessant å påpeke at det fra norsk hold meget tidlig kom viktige bidrag til den. Det verdifulle ved de to aktstykkene som her er sitert, er at de er skrevet av kyndige fagfolk. Og de setter Armfelttoget like høyt som militær prestasjon som moderne historikere gjør det.

Litteratur:

1. Om riksgrenseoppgangen 1734—1751 fins det et kapittel i «Jämtlands och Härjedalens Historia» IV (1962), side 37 f.
2. Major Peter Schnitlers Grenseeksaminasjonsprotokoller 1742—1745 (1962). Utgitt av Kjeldeskriftfondet. Avsnittet om Armfelttoget og om sørsamene i Tydalen fins på side 55 f.
3. Major Friedlieb Rosbachs beretning er trykt i Trondhjems forsvarstilstand paa Napoleonskrigenes tid. Trondhjemske Samlinger (1925).

*

Seks søstre i Sylene

Gjennom tidene har det gått mange slags tog gjennom Sylene, fra Armfeldts dragoner til de atskillig mer fredelige tog, ledet av norske og svenske turistforeningers vise menn og kvinner. Sommeren 1962 gikk det et ganske lite tog gjennom Sylene, bemerkelsesverdig kun ved den noe ualminnelige sammensetning, det besto nemlig av 6 søstre. Vi var i alder fra 52 til 41 år. Alle var gift og hadde bodd spredd utover i inn- og utland gjennom årenes løp, nå var det over 17 år siden alle seks hadde vært samlet på en gang. To av de yngste stakk sine hoder sammen og fant ut at nå var det på tide med et fulltallig søstermøte. Det populære slagord «Gå en tur først» ble med noen modifikasjon til «La oss gå en tur sammen — før det gror mose på oss».

Og sannelig: 26. juli 1962 satt vi alle seks samlet rundt peisen hos Inga Stokke på Stordalsvoll, strålende opplagt til et fjelleventyr sammen. Og det hele ble også som et festlig eventyr. Værgudene var nådige og ga oss en av de få uker sommeren 1962 med fint vær.

Og fjellet var praktfullt, forsinket av været var det enda i fulleste forsommerdrakt, det lavet av fjellsmelle, grepplyng og alle slags tidligere blomster, det duftet av bjørk i liene, i høydene spratt nettopp dvergbjørken og sølvvieren, det klukket og fosset fra snøklatter og breer, elvene var i reneste vårløsning, reinrosen var på sitt fineste og snøsoleien yrte, ja, veltet opp av urene under snøbremmen. Heiloen fløytet og solen skinte, jo, livet var verd å leve.

De seks deltakerne utgjorde tilsammen, får en si, et heldig

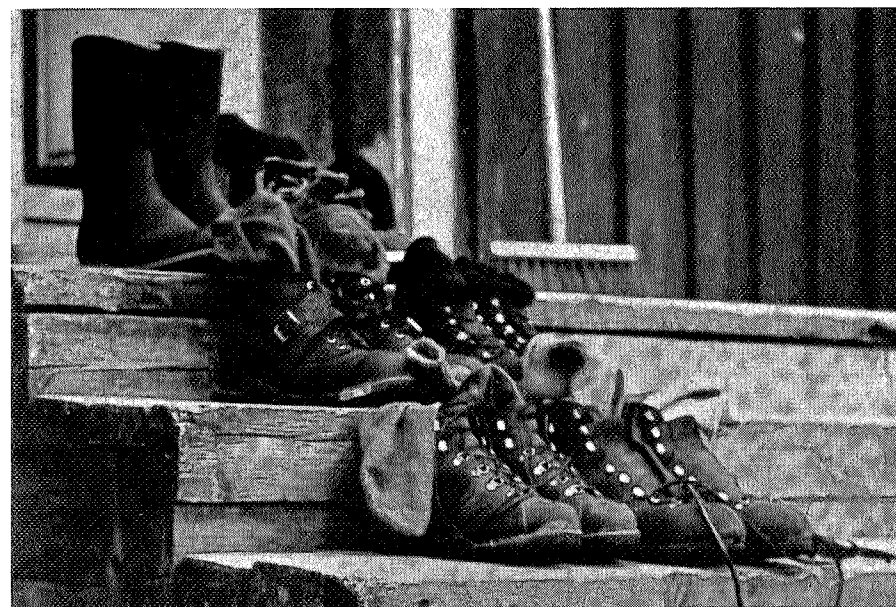

Fra venstre: Ingrid Brun Wisløff, Aadel Brun Tschudi, Bodbild Nålsund, Inga Stokee, Haldis Falkanger, Solveig Wold-Hansen, Randi Brun Mannsåker

Arne Falkanger

konglomerat. De forskjellige interesser og evner dekket over så vidt forgrenete felt som geografi, geologi, botanikk, fotografering, fjellklatring, evnen til å gjøre opp et bål på null komma null samt til å være pakkesel.

Og ruten? Jo, den var: Stordalsvoll—Storerikvollen—Nedalshytta — gjennom Ekornpasset til Sylstasjonen — en dag opp til Sylskafteet hvorfra de to fjellklatrere besteg Storsylen, mens de fire andre beundrere så på — Blåhammarstugan—Stordalsvoll. Seks dagers tur og seks søstre. Og det var akkurat passende dagsmarsjer, når en er seks søstre sammen som både liker å gå, utforske natur, fauna og flora, fotografere — og snakke om løst og fast fra verdenssituasjonen til strikkeoppskrifter til barnebarn.

Like før eller like etter

Arne Falkanger

Høydepunktet på turen? Var det storrastene midt på dagen rundt kaffebålet etter en forfriskende dukkert først i fjellbekker eller vatn? Var det festkvelden på Nedalshytta med rømmegrøt og Olsokbål ute da det mørknet? Var det toppen nådd for de to beseirere av Storsylen? Var det solnedgangen over Lillesylen sett fra Herrklumpen ovenfor Sylstasjonen? Eller da vi fra Blåhammaren så solskiven duve saktelig ned bak Storekluken? Det var mange høydepunkter.

Konklusjon: Har du søsken eller venner du gjerne vil ha et hyggelig møte med: Ta en tur sammen — til fjells!